

Tips for Resisting Temptation

DOUG BATCHELOR

Úžasný fakt: Jedna dospívající dívka ve Virginii byla šokována, když našla u svého domu dvouhlavou želvu. Chytla ubohé stvoření a pozorovala, jak se dvě podivné hlavy spolu přetahovaly o kousek jídla, které jim (nebo jí?) dala. Podle vědců se dvouhlavost může vyskytnout u všech živočichů, ale délka života je obvykle kratší. Důvodem je, že každá hlava má tendenci jednat nezávisle na druhé při ovládnutí své části těla. Proto vzniká nejednota, zmatek a frustrace. Pokud jedna hlava nepřevzme primární kontrolu, tvor brzy zahyne kvůli vyhladovění a nerozhodnosti.

Úvod – Základní pravdy

Od té doby, co do světa vstoupil hřích, v každém lidském srdci probíhá boj mezi duchem a tělem. Každý člověk, který chce sloužit Bohu, prožívá bitvu mezi těmito dvěma pány, kteří stojí proti sobě. Satan vždy zneužívá naše fyzické a emocionální touhy, aby zpřetrhal náš vztah s Pánem Bohem. „...vaše zvrácenosti se staly hradbou mezi vámi a vaším Bohem“ (Izajáš 59,2; ČSP). Bible začíná tím, jak had pokoušel Adama a Evu a pokračuje úpadkem světa. Nový Zákon začíná tím, jak satan pokoušel Ježíše a pokračuje spasením světa. Když lidstvo podlehl prvnímu lehkému pokušení v zahradě, ztratilo pohnutky čisté lásky, s kterými bylo původně stvořeno. Sobectví zaujalo své místo a výsledek byl ničivý: smrt, nemoci, války, zločin, bolest, a tak seznam pokračuje.

Bůh nás povolal ke svatosti. „Ale jakž ten, kterýž vás povolal, svatý jest, i vy svatí ve všem obcování buďte; Jakož napsáno jest: Svatí buďte, nebo já svatý jsem.“ (1. Petr 1,15.16). Ale bez pomoci shůry, jsou lidé bezmocní a nedokážou odolat zlým touhám a pohnutkám tělesného srdce.

Avšak Bůh by po nás nikdy nežádal, abychom dělali něco, co nejsme schopni udělat bez Jeho pomoci. Bůh neopustil Své stvoření, které se proti němu vzbouřilo, a přijal úplné a nejvyšší opatření pro jeho obnovu. Záměr Jeho plánu spasení je obnovit v nás Kristův obraz, abychom mohli být nazváni děti Boží. „Jakož nám od jeho Božské moci všechno, což k životu a ku pobožnosti náleželo, darováno jest, skrze známost toho, kterýž povolal nás k slávě a k ctnosti; Pročež veliká nám a drahá zaslíbení dána jsou, abyste skrze ně Božského přirození účastní učinění byli, utekše porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech.“ (2. Petr 1,3.4)

Mnoho lidí věří, že je to hřích být pokoušen. To však není pravda. Bible prohlašuje: „Nebo nemáme nejvyššího kněze {biskupa}, kterýž by nemohl čitedlen býti mdlob našich, ale zkušného ve všem nám podobně, kromě hříchu.“ (Židům 4,15). Ježíš byl pokoušen na poušti, takže to ani nemůže být hřích, když je někdo pokoušen. Spíše je hřích vystavit se pokušení. Shakespeare napsal: „Jedna věc je být pokoušen, něco jiného je podlehnout pokušení.“ Křesťané nesmí dovolit svému tělu, aby jim diktovalo, co mají dělat. Musí dovolit Duchu (nikoliv tělu), aby jim ukazoval cestu a vedl je.

Pokud chceme opravdu následovat Ježíše, můžeme se rozhodnout, že odoláme činům a myšlenkám, o kterých víme, že nejsou v souladu s Jeho vůlí. Naštěstí, skrze Ježíše, nám Bůh poskytl všechno potřebné, abychom úspěšně odolali zlému a zvítězili. Můžeme si tedy přirozeně klást otázku: „Když následuji Krista, co dělal Ježíš, aby odolal pokušení?“ Za prvé: Cítoval Bibli. Znalost Jeho Slova je první a nejlepší obranou proti pokušení. „V srdci svém skládám řeč tvou, abych nehřešil proti tobě.“ (Žalm 119,11). Za druhé: Musíme se modlit! Dokonce Ježíš se modlil a nabádal druhé, aby se modlili a tak odolali pokušení. „Bďte a modlte se, abyste nevešli v pokušení. Duchť zajisté hotov jest, ale tělo nemocno.“ (Marek 14,38). V podstatě bych se mohl ve výkladu zaměřit na tyto dva základní jednoduché body –

modlitba a Boží Slovo, a napsat celou knihu o boji s pokušením. Místo toho však chci použít tyto zásadní pravdy jako základ a zdůraznit 12 praktických klíčů, jak odolat a zvítězit nad pokušením. Rád bych vám také uvedl některé biblické texty, které můžete citovat, když budete pokoušeni tak, jako to dělal Ježíš. Věřím, že tato základní biblická munice, společně s pravidelnou a upřímnou bohoslužbou, zanechá na vaší stezce stopy stálého vítězství.

Pamatujte na odměnu.

„Je snadnější vydržet tmu, když věříte, že den se blíží.“

Jsem si jistý, že jeden z důvodů, proč lidé tak snadno podlehnou pokušení, je, že ztratí ze zřetele vyhlídku na věčnost. Kdyby se vám právě teď zjevil anděl v celé své zářící slávě a řekl: „Čiň pokání! Ježíš brzy přijde“, bylo by pro vás jednodušší odolávat pokušení – alespoň po zbytek dne? Určitě, protože by byla posílena vaše víra, že vaše odměna je skutečná a blízká.

V listě Židům 11,24-26 je psáno: „Věřou Mojžíš, byv již dorostlý, odepřel slouti synem dcery Faraonovy, Vyvoliv sobě raději protivenství trpěti s lidem Božím, nežli časné a hříšné pohodlí míti, Větší sobě pokládaje zboží nad Egyptské poklady pohanění Kristovo; nebo prohlédal k odplatě.“ Mojžíš měl vládnout Egyptu na vrcholu jeho moci a bohatství. Taková vlivná pozice by byla hrozným pokušením pro každého. Mojžíš však hleděl na věčnou Boží odměnu a dokázal odolat ďáblovu dočasnému pozemskému pokladu.

Nezapomeňte na slávu, kterou pro vás má připravenou Bůh. „Ale jakož psáno jest: Čeho oko nevidalo, ani ucho neslychalo, ani na srdce lidské nevstoupilo, co připravil Bůh těm, kteříž jej milují.“ (1. Korintským 2,9). Je mnohem snadnější odolat pokušení, když věříte, že jste opravdu spaseni. Pokud se chybně domníváte, že si můžete svou cestu ke spáse odpracovat, pak vlastně narušíte svou schopnost odolávat. Jestliže však uvěříte, že jste spaseni, je mnohem jednodušší chovat se, jako Boží dítě.

„Nebo tak za to mám, že nejsou rovná utrpení nynější oné budoucí slávě, kteráž se zjeviti má na nás“ (Římanům 8,18). Je snadné odolat bombónu, když jdete na oslavu!

Věřte ve špatnost hříchu.

Musíme také pamatovat, jak špatný je hřích – bez ohledu na odměnu. Pavel napsal: „[A]by se hřích skrze přikázání stal nadmíru hříšným“ (Římanům 7,13; ČSP). Musíte si opravdu a skutečně

uvědomovat, že hřích je nadmíru příšerný a pokud chcete připomínku, vraťte se o 2000 let zpátky na Kalvárii a podívejte se, co hřích udělal Ježíši. Jako křesťané se nemůžeme přátelit s hříchem, protože je odporný, hnusný a smrtelný. Hřích způsobil smrt našeho milovaného Ježíše.

Bible říká: „Byl muž v zemi Uz, jménem Job, a muž ten byl sprostný a upřímný, boje se Boha, a vystříhaje se zlého.“ (Jób 1,1). Musíme jít dál za základní cit lásky k Bohu. Součástí lásky k Bohu je, jako u Jóba, nenávidět zlo. Bůh chce, abychom nenáviděli hřích, protože On ho nenávidí. „Z přikázání tvých rozumnosti jsem nabyl, a protož všeliké cesty bludné nenávidím.“ (Žalmy 119,104).

Nenechte se svést, když se ďábel pokouší namalovat hřích, jako něco žádoucího a přitažlivého. Je génius v představování odporných a nečestných věcí, aby vypadaly jako čisté a neškodné. Ale nenechte se oklamat, protože ten hezký obrázek vás nakonec zabije. Musíte se dostat až do bodu, kdy budete milovat Boha tak moc, že byste raději zemřeli, než abyste svévolně hřešili a působili Mu zármutek.

„Hřích vás zavede dál, než chcete dojít, zdrží vás déle, než chcete zůstat a bude vás stát víc, než chcete zaplatit.“

Nemilujte peníze

Mohl bych napsat dlouhý seznam jednotlivých pokušení, ale rozhodl jsem se zařadit obzvláště peníze, protože mimo pýchu, je to velký problém. Avšak peníze, o kterých píšu, nejsou ani tak dolarové bankovky, jako spíše past materialismu a moci. Věřím, že křesťané by měli tvrdě pracovat, vydělávat, spořit a dávat tolik, kolik jen mohou. Nicméně je zde stále nebezpečí, že by se peníze mohly stát naším bohem.

„Kteříž pak chtějí zbohatnout, upadají v pokušení, a v osídlo, a v žádosti mnohé nerozumné a škodlivé, kteréž pohřžují lidi v zahynutí a v zatracení“ (1. Timoteovi 6,9). Viděl jsem lidi, jak dělali bláznivá rozhodnutí, a jako gambleři prohráli své úspory, protože chtěli rychle zbohatnout. Pořád buší do automatu, protože ďábel jim našeptává, že možná, když do něj hodí ještě jednu minci, vyhrají. Vyhazují peníze, které by mohly být použity pro záchranu duší.

„Žádný nemůže dvěma pánům sloužiti. Neb zajisté jednoho nenáviděti bude, a druhého milovati, aneb jednoho přidržeti se bude, a druhým pohrdne. Nemůžete Bohu sloužiti i mammoně.“ (Matouš 6,24). Sloužit současně Bohu a své touze po penězích není možné. Peníze mají moc a ne všechna moc je špatná. Peníze mohou být silou pro dobro nebo zlo – je to dvousečný meč. V našich sborech se modlíme, aby nám Pán žehnal i finančně, ale nechceme se stát otroky milujícími peníze. Pokud je vaše srdce u peněz, nemůže být u Pána Boha. Bůh od nás žádá, abychom byli připraveni opustit naše plná hnízda, celnici, a domy naplněné majetkem bez toho, abychom se ohlíželi zpět. „Pomněte na Lotovu ženu“ (Lukáš 17,32).

Buď připravený utéct

Jen málo rekordů v rychlosti bylo překonáno, když lidé utíkali před pokušením. Většinou se jenom plazí pryč a doufají, že je pokušení dohoní. Někdy pokušení vstoupí dveřmi, které necháme záměrně

otevřené. Předpokládejme, že na sebe náhodou vylijete benzín a někdo vedle vás zapálí sirku. Kam půjdete? Tak daleko, jak jen můžete a tak rychle, jak je to jen možné! Tak by se měl chovat křesťan, když se objeví pokušení. Pavel řekl: „Utíkejte smilstva“ a „utíkejtež modlářství“ (1. Korintským 6,18; 10,14). Utečte tedy před hříchem a nezanechávejte mu svou adresu.

Pamatujte: Když utíkáte před pokušením, běžte k Bohu. „Poddejtež se tedy Bohu, a zepřete se ďáblu, i utečeť od vás. Přiblížte se k Bohu, a přiblížit se k vám“ (Jakub 4,7.8). Když víte, že je něco hřích, vůbec se tím nezabývejte. Ďábel vám vždy předloží racionální důvody – tak to udělal s Evou!

Láme mi srdce, když se křesťané snaží ospravedlnit své hříchy. Ďábel vám může dodat bezpočet argumentů. Jakmile poznáte, že něco je špatné, utečte! Nejstatečnější člověk uteče před pokušením, blázen si s ním zahrává.

Nechcete přece čekat, až zestárnete a všechny touhy mládí vyblednou a svedete sami sebe tím, že si budete myslet, že jste zvítězili. „[A] poruší se žádost; nebo běže se člověk do domu věčného“ (Kazatel 12,5). Vaše srdce může být stále zkažené. Utečte hned teď a rychle. Musíte se odevzdat Bohu, dokud ještě můžete zažít Jeho obnovující milost ve svém životě. Ježíšova moc je dostatečná dokonce i pro naše horkokrevné mládí. Vzpomeňte si, když byl pokoušen Josef, že utekl před Putifarovou manželkou (Genesis 39,12).

John Dryden: „Je lepší utéct před návnadou, než se zmítat v pasti.“

Nenásledujte dav

Křesťané běžně upadnou do pokušení, protože si myslí: „Všichni to dělají, tak to musí být v pořádku.“ To je satanova oblíbená metoda. To byl také důvod, proč Petr zapřel Ježíše. Jen pár hodin před tím, než Ježíše zradil, Petr přísahal: „Bycht' pak měl s tebou i umřítí, nikoli nezapřím tebe. Takž podobně i všickni učedníci pravili“ (Matouš 26,35). Když to Petr řekl, obklopený svými přáteli, byl velice upřímný. Když byl však Ježíš zatčen a odveden do soudní síně, už nebylo populární být s Kristem. Petr se posadil k ohni spolu s lidmi, kteří se Ježíšovi vysmívali a čím déle byl mezi nimi, tím jednodušší bylo jednat a mluvit jako Kristovi nepřátelé.

Když dovolíme davu, aby posuzoval naše hodnoty, staneme se stejní jako dav. Bible říká, že dav se obvykle mýlí: „Vcházejte těsnou branou; nebo prostranná brána a široká cesta jest, kteráž vede k zahynutí, a mnoho jest těch, kteříž vcházejí skrze ni“ (Matouš 7,13). Křesťané musí myslet samostatně. Musí odolat tlaku druhých – musí být jiní, lišit se. Když miliarda lidí bude věřit lži, bude to stále lež.

V době konce budou dvě skupiny zbožných lidí – jedna bude mít znamení šelmy, druhá bude mít Boží pečeť. První skupina bude početnější. Jen proto, že lidé ve velké skupině jsou zbožní, neznamená to, že je to skupina Božího lidu. Obvykle velcí muži a ženy v Bibli jsou jediní, kteří stojí a obhajují pravdu, když se všichni ostatní uklánějí.

Pamatujte také na další důvod proč nenásledovat dav, a tím je, že dav se dívá. Když nechcete následovat dav, měli byste žít takový život, o kterém bude dav přemýšlet. Lidé jsou více zaujati a

mnozí byli obráceni, když viděli křesťany, jak zachovali svou víru i pod nátlakem. Jeden slabý kompromitující čin může překrýt celý život vydávání svědectví.

Plánujte si, že budete zaměstnaní

V jednom obchůdku se svíčkami v Cincinnati visel za pokladnou velký nápis: „Tento nápis sem byl umístěn z dobrého důvodu a vy stojíte před ním a čtete ho. Nápis je zde, aby vás zaměstnal. Uvědomujeme si, jak protivné to je, jen tak postávat a nemít nic na práci. Snažte se najít někoho, kdo by vám pomohl. Proto je zde tento nápis, abyste si ho přečetli, a

doufáme, že až ho dočtete, některý z našich prodavačů, si vás najde a bude se vám věnovat.“
O kousek níže se píše: „P.S.: Pokud ne, pak si, prosím, přečtěte tento nápis ještě jednou.“

Většina lidí nesnáší, když nemají, co dělat, protože Bůh nás stvořil pro práci. V Bibli je psáno: „Aj, tatot' byla nepravost Sodomy sestry tvé: Pýcha, sytost chleba a hojnost pokoje. To ona majíc i dcery její, ruky však chudého a nuzného neposilňovala. Ale pozdvihše se, páchaly ohavnost přede mnou; protož sklídlil jsem je, jakž mi se vidělo“ (Ezechiel 16,49).

Hříchem Sodomy a Gomory nebyla jenom zvrácenost a sexuální nemorálnost. Údolí Sodomy bujelo vegetací a hojností jídla. Život jejich obyvatel byl lehký. Lot se tam přistěhoval, protože se mu tam nabízel pohodový, klidný život. Když ovšem člověk nemá co na práci, je možné, že ďábel navede lidské srdce, aby vymyslelo něco špatného. „Zahálčivost je matkou všech neřestí.“

Hřích začíná v lidské mysli, která je naplánovaná, aby se soustředila zejména na jednu věc v danou chvíli. Když jsme zaměstnaní, obzvlášť když jsme zaměřeni na práci na něčem dobrém, jako např. vydávání svědectví, nebo pomoc chudým, nemáme čas myslet na zlo. E.G. White řekla: „Sílu odolat zlu, získáme nejlépe smělou, průbojnou službou.“ Jedním ze způsobů, jak se vyhnout problémům, je zapojit se intenzivně do služby Ježíši. Po pádu do hříchu, když Bůh řekl Adamovi: „V potu tváři své chléb jísti budeš,“ (Genesis 3,19), mělo být pro člověka pozhnáním být zaměstnaný a vyhnout se tak problémům. Zahálčivý člověk pokouší ďábla, aby ho pokoušel.

„Vítež tedy, kterak byste opatrně chodili, ne jako nemoudří, ale jako moudří, Vykupující čas; nebo dnové zlí jsou.“ (Efezským 5,15.16). Jedno italské přísloví říká: „Ten, kdo pracuje, je pokoušen jen jedním ďáblem; ten, kdo zahálí, tisíci.“

Mějte plán!

Často upadneme do hříchu proto, že když vidíme, jak se blíží pokušení, čekáme jako zvěř před reflektory auta, abychom viděli, co se může stát, až přijde. Je však lepší připravit se předem. Příklad 22,3 radí: „Opatrný vida zlé, vyhne se, ale hloupí předce jdouce, těžkosti docházejí.“ Moudrý muž zkoumá cestu, aby se vyhnul možným problémům. Když zpozoruje vlajku lupičů, uvažuje: „Bude lepší, když se schovám, nebo změním trasu, protože nechci, aby mě okradli!“ Blázen však říká: „Ach, myslím, že na cestě jsou bandité. Co se asi stane, když přijdou až sem?“

To dělají často křesťané s pokušením. Říkáme: „Budu v pokušení, když se podívám na tento program, když si přečtu tento časopis, nebo když vypiju tento nápoj?“ Myslím, že to byl Ben Franklin, kdo řekl:

„Gram prevence má cenu jako kilo léků.“ A Ježíš řekl: „Jestliže pak oko tvé pravé horší tě, vylup je a vrz od sebe; neboť jest užitečněji tobě, aby zahynul jeden oud tvůj, než by celé tělo tvé uvrženo bylo do ohně pekelného“ (Matouš 5,29). Když víte, že nějaké pokušení vás zničí, učinite v předstihu všechna možná preventivní opatření, bez ohledu na to, jak zoufalá jsou, abyste nebyli přemoženi.

Když se snažíte přestat kouřit, vyhýbejte se přátelům, kteří kouří nebo místům, kde vám hrozí větší pokušení. V nejhorším případě si naplánujte únikovou cestu. Pokud je vašim pokušením přejídání, předem se rozhodněte, že si naberete na talíř vhodné množství jídla a že skončíte,

když toto jídlo dojdete. Miliony lidí zhřeší, protože nemyslí dopředu. To mě přivádí k dalšímu bodu.

Poznej sám sebe.

Alex se snažil ze všech sil ušetřit každý halíř, aby si mohl koupit novou baseballovou pátku, ale musel s tím opravdu moc bojovat. Jednou večer, když se modlil, tak vroucně prosil: „Pane, prosím, pomoz mi našetřit peníze na baseballovou pátku. A Pane Bože, nedovol, aby naší ulicí procházel prodavač zmrzliny!“

Jedno španělské přísloví učí: „Nebud' pekařem, pokud máš hlavu z másla“ (Nebud' příliš ambiciózní, když máš omezené prostředky).

Když někdo vstoupí mezi anonymní alkoholiky (AA), očekává se od něj, že se přizná ke své závislosti na alkoholu. Takové přiznání může představovat hrozný zlom, protože se člověk přizná ke své slabosti. Podobně první krok, když se člověk stane křesťanem, je přiznání, že jsme závislí na hříchu.

„Díme-li, že jsme nehřešili, činíme jej lhářem, a není v nás slova jeho“ (1.Jan 1,10). „A protož kdo se domnívá, že stojí, hleď, aby nepadl“ (1.Korinským 10,12). Bible říká, že nemáme skládat důvěru v naši vlastní sílu. Musíme být velmi opatrní, když si začneme myslet, že si poradíme s nějakým pokušením a říkat: „Nebudu se s tím znepokojovat. Jsem dost silný. Zvítězím!“ Právě tehdy jsme nejvíce ohroženi pádem. Někteří křesťané jsou dokonce hrdí na oblasti, kde zvítězili, ale tím se jen vystavují ďáblu, aby je srazil. V noci, kdy byl zrazen, Ježíš varoval Petra: „Dnes této noci, prvé než kohout po dvakrát zazpívá, třikrát mne zapříš.“ (Marek 14,30). Ale Petr se naparoval: „Bycht' pak měl s tebou i umřítí, nikoliť nezapřím tebe“ (Marek 14,31). Ježíš varoval Petra, který ve skutečnosti nevěděl jak je slabý.

Dokonce, když pomáháte někomu jinému překonat slabost, musíte se s ním modlit, ale také uznat, že jste v nebezpečí dopustit se stejné chyby. Když záchranář zachraňuje člověka z valící se vody, musí si dát pozor, aby ho voda také nestrhla. Musíme být tedy vždy ostražití a uvědomovat si své slabé stránky. „Bratří, by pak byl zachvácen člověk v nějakém pádu, vy duchovní napravte takového v duchu tichosti, prohlédaje sám k sobě, abys i ty nebyl pokoušín“ (Galatským 6,1).

Dávejte si pozor na pokušení – čím víc si ho prohlížíte, tím hezčí se zdá!

Přemáhejte zlo dobrem.

Někdy se zapomeneme a doširoka se otevřeme kompromisům, když nezaplníme vakuum, které zůstalo po opuštěných špatných návycích. Poznal jsem lidi, kteří zvítězili nad jednou závislostí, jen aby ji nahradili nějakou jinou, protože nenašli vhodnou náhradu k vyplnění vakua.

„Když nečistý duch vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinití. A nenalezná, dí: Vráť se do domu svého, odkudž jsem vyšel. A přijde, nalezně vymetený a ozdobený. Tehdy jde, a přijme k sobě jiných sedm duchů horších, než jest sám, a vejdouce, přebývají tam. I jsou poslední věci člověka toho horší nežli první“ (Lukáš 11,24-26).

Když bojujete s nepravdělným jedením nebo se závislostí na jídle, nemůžete prostě jen přestat jíst. Tajemstvím je naučit se jíst „to, což jest dobrého“ (Iz 55,2). „Nedej se přemoci zlému, ale přemáhej v dobrém zlé.“ (Římanům 12,21). Pokud máte problém, že během dne pojidáte čokoládu, kupte si rozinky nebo mandle. Už jste zahodili cigarety? Kupte si párátka nebo slunečnicová semínka (ale ne čokoládu).

Když vás někdo urazil nebo krutě zneužil, neoplácejte mu zlem, ale laskavostí. „A protož lační-li nepřítel tvůj, nakrm jej, a žízni-li, dej mu pít. Nebo to učině, uhlí řeřavé shrneš na hlavu jeho“ (Římanům 12,20). Přemáhejte zlo dobrem. Když jestřába napadnou tyraní královští, nepodnikne protiútok, ale stoupá výš a výše ve stále širších kruzích, dokud ho trýznitelé nenechají na pokoji.

Starejte se o své zdraví.

Pokoušení nepřichází vždy ve chvílích, kdy jsme silní, ale tehdy, když jsme nejslabší. Když jsme na pokraji své síly, trpělivosti, lásky a zdraví, jsme pokoušeni chovat se nekřesťansky. Dávejte si pozor. Ježíš byl pokoušen po 40ti dnech půstu. Byl unavený a hladový. Když Petr zapřel Ježíše, byl také velmi unavený.

Naše schopnost odolat základním pokušením může být velmi ovlivněna čímkoli – od pravidelného cvičení, nebo nedostatku cvičení, až k tělesným hormonům. Často, když jsme nemocní, nebo naše zdroje jsou vyčerpány, reagujeme negativně. K mnoha manželským hádkám dochází na konci dne, kdy je jeden z manželů, nebo oba, unavený a hladový. Dobře se vyspěte a jezte pravidelně. Jeden z mých oblíbených autorů také radí: „Holdováním převráceným choutkám, člověk ztrácí sílu odolávat pokušení.“ Příliš mnoho sladkostí vás může dočasně povzbudit, avšak potom budou následovat pocity deprese a podrážděnosti.

Možná se nevyhnete vždy únavě nebo hladu, když však voják prochází zaminovaným polem, je mnohem opatrnější, kam pokládá nohu. Vyhýbejte se citlivým diskuzím, nebo náročným úkolům v této nestálé době. Ježíš řekl: „Duchť zajisté hotov jest, ale tělo nemocno“ (Matouš 26,41). To však neznamená, že bychom neměli udělat všechno, co je v našich silách, abychom zlepšili své zdraví a v důsledku toho zlepšili naše morální odhodlání. Dobrý odpočinek v noci, trochu cvičení, a výživná snídaně mohou způsobit, že se budete cítit připraveni postavit se Goliáši.

Uznejte svůj útek.

Když nastupuji do letadla, vždycky si všímám, kde je nouzový východ. Nejsem paranoik, jsem jen opatrný. Nejlepší způsob, jak překonat pokušení, je pro mně poznání, že Bůh opatřil cestu úniku pro každého z nás. Vzpomeňte si na tento text: „Pokušení vás nezachvátilo, než lidské. Ale věrnýť jest Bůh, kterýž nedopustí vás pokoušeti nad vaši možnost, ale způsobíť s pokušením také i vysvobození, abyste mohli sněsti.“ (1.Korinským 10,13). To je velmi dobrá zpráva. Nemusíme se spoléhat na svou velmi nejistou víru. Můžeme se spolehnout na Boha, protože je věrný!

Když jste pokoušeni, můžete říct: „Bůh měří, co dovolí d'áblovi, aby proti mně podnikl, a s Boží pomocí si s tím dokážu poradit.“ Nikdy si nemusíte říkat: „Už dál nedokážu odolávat d'áblovi.“ Tím, že byste to řekli, byste označili Boha za lháře!

Egyptané pronásledovali Izraelce zezadu, a když děti Izraele utekly, zjistily, že na obou stranách byly hory a před nimi moře. Vypadalo to velmi beznadějně. Ale Bůh zaslíbil, že bude věrný, a připravil únikovou cestu. Bible je plná příběhů, které, stejně jako tento, vypadají beznadějně, ale Bůh byl věrný. A použije dokonce dramatické pokusy o vysvobození, aby vám pomohl. Když se zdálo, že nebylo jídlo k nasycení zástupu, který šel za Ježíšem, Bůh byl věrný a poskytl pokrm z nebe pro následovníky.

Tedy pokaždé, když si řeknete: „Nevím kudy ven“, vzpomeňte si na tyto příběhy a rozhodněte se, že budete důvěřovat Bohu a vyhlížet Jeho cestu k úniku. Dokonce, i když je přede dveřmi to nejhorší ďábelské pokušení, řekněte: „Budu důvěřovat Pánu Bohu. Udělám to, co je správné.“ Bůh vám ukáže cestu k úniku.

Naučte se, jak přežít pád.

V roce 1944 vyskočil nad Německem z hořícího letadla letecký seržant Alkemade. Přežil pád z výšky 5490 m bez škrábane, protože pád zmírnila zasněžená jedle na svahu.

Na závěr jsem si ponechal to, co věřím, že je nejdůležitější klíč k překonání pokušení. Víte už, že Ježíš je mocen uchránit vás před pádem (Juda 1,24). Ale pokud upadnete, nezůstávejte dole.

Jestliže jste v Kristu, máte tu největší moc odolat špatnému. Zůstat v Něm znamená zůstat v Jeho Duchu. V Galatským 5,16 je psáno: „Ale pravím: Duchem chodte, a žádosti těla nevykonáte.“ Noé, Enoch a Abraham chodili s Bohem. A vy můžete dnes činit totéž tím, že pokleknete na kolena a budete prosit o sílu. Bůh pošle každého anděla v nebi, aby vás zachránil před hříchem, spíše než aby nechal padnout dítě, které Ho prosí o pomoc a důvěřuje Mu. Musíme se však rozhodnout následovat Ježíše, a nikoliv ďáblovu lži. Bůh nás stvořil jako svobodné morální bytosti, a ďábel nás nemůže přinutit, abychom hřešili.

S Boží milostí můžeme odolat jakémukoliv pokušení skrze Jeho Ducha. Ale pamatujte, že pokud upadnete, nevzdávejte se. Mnoho lidí, kteří upadli, zůstali dole. Říkají: „Už jsem ztracený. Můžu se vzdát před každým dalším pokušením.“ Bůh vám může pomoci získat zase ztracené území a zachráni vás před dalšími pokušeními. Možná budete muset strávit tři dny v žalu a hledání, stejně jako Josef a Marie, když ztratili Ježíše, ale On na vás bude čekat v domě Svého Otce.

Ďábel vám může vzít odvahu podlým našeptáváním: „Znám tě! Pokoušel jsem tě, a ty jsi to udělal! Nejsi dobrý. Říkáš si křesťan, ale jsi jen pokrytec. A vlastně nejsi dokonce ani spasen!“ Já však věřím, že život křesťana se vyvíjí postupně. Bible zaslubuje: „Synáčekové moji, totoť vám píši, abyste nehřešili. Pakliť by kdo zhřešil, přímlyvcí máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého“ (1.Jan 2,1). Pokud zhřešíte, a hřešíme všichni, nevzdávejte se. Když vás ďábel obelstí, a vy padnete, nezůstávejte ležet na zemi. Nedovolte, aby se vaše minulé pády staly výmluvou pro kompromisy v budoucnu. Bůh vám může pomoci překonat všechno. Postupujte každý den jeden krok za druhým.

Všechny kroky v jednom

Shrnout všechny tyto kroky je vlastně velmi jednoduché. Nejvzácnější způsob, jak překonat jakékoliv pokušení musí být vaše láska k Bohu. Víte, že hřích zraňuje Boha, a když jste pokušeni, musíte nahlas říct: „Nemohu to udělat, protože miluji Boha.“

Erwin W. Lutzer řekl: „Naše reakce na pokušení je přesný barometr naší lásky k Bohu.“ Čím víc milujete Ježíše, tím menší nadvládu nad vámi budou mít satanova kouzla. Pamatujte, jak moc vás miluje Ježíš. Vzpomeňte si na kříž pokaždé, když budete pokušeni a oplat'te Mu Jeho lásku tím, že odoláte zlu, které je před vámi.

Všichni jsme pokušeni, ale Pán zaslíbil, že můžeme zvítězit skrze „vzácná a velká zaslíbení“ (2.Pt 1,4), která jsou v Písmu. Ježíš nás bude učit, jak můžeme zvítězit. Ďábel nedokázal přimět Ježíše, aby zhřešil a stejně tak nedokáže přimět k hříchu ani nás. Vzdejte Bohu velký dík za to, že nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista (1. Korintským 15,57). Proste Ho o moc zvítězit a s radostí se ponořte do stran Jeho Slova.

Zdroj: AF Media Library, Doug Batchelor, Tips for Resisting Temptation; dostupné on-line na: <http://www.amazingfacts.org/media-library/book/e/83/t/tips-for-resisting-temptation.aspx>